

der er stillet Endringsforslag, eller hvorover særlig Afstemning forlanges. Tillige skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg vil finde det rigtigst først at lade afstemme Endringsforslaget under Nr. 2 til § 2, da det har Indflydelse paa Endringsforslaget under Nr. 1 til § 1 og paa Endringsforslaget Nr. 4 til § 3. Der er imellem Endringsforslaget Nr. 1 til § 1 og Endringsforslaget Nr. 4 til § 3 en saadan Forbindelse, at det sidstnævnte Endringsforslag vil være afgjort ved Afstemningen over det førstnævnte. — Jeg skal give Ordet til den ærede Landskingsmand for 4de Kreds.

Sonne: De Endringsforslag, jeg har været saa fri at stille til det foreliggende Udkast, ere ikke meget indgribende. Som den ærede Formand gjorde opmærksom paa, ville det 1ste og det 4de Endringsforslag kun være nødvendige, hvis det andet bliver vedtaget, og jeg skal derfor blot henholde mig til dette. Endringsforslaget under Nr. 2 har jeg stillet, for at en Overenskomst som den, jeg omtalte under Sagens 1ste Behandling, og som har fundet Sted i eet af Sognene, kan komme ind under Loven. Det høie Thing vil erindre, at jeg gjorde opmærksom paa, at man i det Sogn (Spiser sogn) var blevet enig om, at Hartkornseierne affjøbte hverandre 500 Tdr. Land Udmarksjorber, som henlægges til Huusmændene. Jeg har imidlertid ikke kunnet forstaae, om denne Overenskomst var indbefattet under § 2, saaledes som den lyder i Udkastet, naar det der hedder, at Udmarkerne overgaae til privat Eiendom. Jeg kan ikke forstaae, om den Deel, der henlægges til Huusmændene, altsaa ikke henlægges til de enkelte Huusmænd, men til Huusmændene som Corporation, som en Heelhed. Jeg veed ikke, om dette kan kaldes privat Eiendom. Efter min Mening er det i hvert Fald tydeligere, naar det hedder, saaledes som jeg har tilladt mig at foreslaae i Endringsforslaget under Nr. 2, at Indenrigsministeriet bemyndiges til at stadfæste Overenskomster mellem Gaardmændene og Huusmændene i et Sogn, naar de gaae ud paa, „enten at Sognets Andeel i Udmarken overgaaer for det Hele eller for en Deel til privat Eiendom, eller deles mellem Gaard-

mændene paa den ene Side og Huusmændene paa den anden Side“ osv. — Jeg har tilladt mig under Nr. 3 at stille et Endringsforslag, som maaskee dog er overflødig. Derfor det under Forhandlingerne skulde blive udtalt, navnlig af den høitærede Indenrigsminister, at Endringsforslaget er overflødig, saa vil jeg tage det tilbage; men jeg kan idetmindste ikke nu være aldeles sikker paa, om det følger af sig selv, at naar de $\frac{3}{4}$ ere blevne enige om en Overenskomst, og Indenrigsministeriet har stadfæstet denne, at da denne Overenskomst ogsaa er fuldkommen bindende for de Øvrige. Jeg troer nok, at det er saa, men da jeg ikke var sikker, stillede jeg dette Forslag, for at det kunde blive klart under Forhandlingerne. § 3 kan jeg ikke glide hen over uden at stille en lille Anmodning til den høitagtede Indenrigsminister. Der siges, at de Udmarksjorber, som ikke overensstemmende med denne Lov overgaae til privat Eiendom, fuldstændig eller deelsviis, skulde overgaae til Communens Eiendom og behandles „overensstemmende med de nærmere Regler, som derom blive at fastsætte for hvert Sogn, i en glennem Indenrigsministeriet udfærdiget Vedtægt“. I 1863 skete der Forhandlinger med de forskjellige Sogne om de Vedtægter, som der i Tilfælde af, at Lovforslaget dengang var blevet vedtaget, maatte være at fastsætte for hvert Sogn; men siden den Tid er der skeet Forhandlinger, som tyde hen paa, at man kunde ønske Forandringer med Hensyn til disse Vedtægter, som man ikke dengang var opmærksom paa. Min Anmodning til den høitagtede Indenrigsminister gaar derfor ud paa, at, naar, som jeg haaber, dette Lovudkast bliver til Lov, disse Vedtægter, førend de stadfæstes, maatte blive gjorte til Gjenstand for en ny Forhandling med Sognene.

Jeg har tilladt mig at gjøre Forslag til en ny § 6. De Skatter, som deri foreslaaes at skulle refunderes nogle Hartkornseiere, angaae ganske vist ikke ret Meget; det Hartkorn, som har været ansat paa disse Lødder, er kun ringe, men jeg er fremkommet med Forslaget, for at imøbegaae den Paastand, der er gjort fra Hartkornseiernes Side, og som navnlig i den senere Tid flere Gange er kommet frem, at det vilde være en stor Uret, naar de skulde tilbagegive